

благочестивый-ть *Микоconi*. Въ Цвикау гдѣ-то Дидимъ вършеше служеніе и понеже имаше слабъ гласъ, народъ-ть остави мѣста-та на сѣдѣніе-то си и приближаваше къмъ амвона гдѣ-то го слушахъ цѣль-день. Въ Аннабергъ проповѣдваше Лейденманнъ и Моконій прѣдъ многочисленны събранія отъ народа. И кога-то Лютеръ проповѣдваше за пръвъ пхть въ Лейпцигъ, народъ-ть отъ голѣмо подбужденіе паднх на колѣна-та си и благодари Богу за таково слово. Да, враждебный-ть *Ксхлаусъ* приказва че жены-ть въ сѣдѣнны-ть си имахъ Новый-Завѣтъ прѣдъ себе си, и че скытающи-ть монаси отъ тѣхъ тѣи ся изобличавахъ щото, тѣ загубихъ желаніе-то да ги посѣщавать.

Подъ Курфирста *Іоанна* исправленіе-то на църквх-тх въ Саксоніи въ 1527 твърдѣ добрѣ напрѣднх. Лютеръ лично пхтуваше по странж-тх, свыкваше народъ-ть въ църквы-тѣ, испытываше го за вѣрж-тх му, и го наставляваше въ новосъставенно-то Евангелско ученіе и исправленнх църковнх нарядбх. Ставаше по нѣкогаждъ при тѣзи испытванія както е станжло еднѣждъ въ Іакобскагенъ, гдѣ-то селскый първенець при испытваніе-то си въ символа на вѣрж-тх намѣси и Дѣва Марія, и всички-тѣ други извыкахъ: «Ный вѣрваме както вѣрва и първенець-тѣ.» Но малко-по-малко свѣтлина-та проникнх на всякадѣ; монастыри-тѣ ся оставихъ, злоупотрѣбленія-та ся поправихъ, и способни проповѣдници на Евангеліе-то ся поставихъ. Сжще тѣи станж и въ Хессенъ въ 1526, гдѣ-то